

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 668/2026
16.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Васовић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Гордане Којић, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Палфи Давида, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Палфи Давида, адвоката Александра Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 23/24 од 06.10.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 258/26 од 08.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 16.06.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Палфи Давида, адвоката Александра Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 23/24 од 06.10.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 258/26 од 08.04.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 23/24 од 06.10.2025. године окривљени Палфи Давид оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета нето масе наведене у изреци пресуде. Поред тога окривљени је обавезан на плаћање судског паушала у износу од 5.000,00 динара и других трошкова поступка у износима наведеним у изреци пресуде, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и трошкова кривичног поступка на име браниоца постављеног по службеној дужности, који ће бити утврђени накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 258/26 од 08.04.2026. године одбијена је као неоснована жалба јавног тужиоца ВЈТ у Зрењанину и браниоца окривљеног Палфи Давида, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Палфи Давида, адвокат Александар Тодоровић, због повреде закона из члана 74. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан, преиначи побијане пресуде или да побијане пресуде укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање и у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење пресуде.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 74. ЗКП и битну повреду одредбе кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног истиче повреду закона из члана 74. ЗКП, наводима да је под тачком 3. овог члана прописано да окривљени мора имати браниоца ако је задржан или му је забрањено да напушта стан или је притворен - од лишења слободе, па до правноснажности решења о укидању мере, а предметни поступак се одвијао без присуства браниоца. Како је окривљени фактички лишен слободе од стране припадника полиције од тренутка када је започео претрес стана то је окривљеном повређено право на одбрану јер му није саопштено да има право на браниоца и није му постављен бранилац по службеној дужности.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 74. ЗКП предвиђена је обавезна одбрана окривљеног у кривичном поступку, односно прописано је девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца. Дакле, повреда закона из члана 74. ЗКП постоји ако окривљени у једној од девет прописаних процесних ситуација у којима је предвиђена обавезна одбрана није имао браниоца. Повреда закона из члана 74. тачка 3) ЗКП, на коју се бранилац окривљеног позива, постоји ако је окривљени задржан или му је забрањено да напушта стан или је притворен – од лишења слободе, па до правноснажности решења о укидању мере, док повреда закона из члана 74. тачка 2) ЗКП постоји ако се води поступак против окривљеног због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна – од првог саслушања, па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Из списка предмета и то записника о претресању стана и других просторија МУП РС Дирекција полиције ПУ Кикинда Кппр 51/24 од 21.02.2024. године произлази да је наредба о претресању стана и других просторија, у смислу члана 156. став 1. ЗКП пре почетка претресања предата окривљеном Палфи Давиду и да је исти поучен да има

право да узме адвоката, односно браниоца који ће присуствовати претресању стана и да се окривљени изричито изјаснио да не захтева присуство адвоката, што је својеручно написао и потписао на наредби. Такође, након доношења решења о задржавању МУП РС Дирекција полиције ПУ Кикинда Ку 8180/24 од 21.02.2024. године, на основу члана 289. став 1. и 2. ЗКП, које се окривљеном рачуна од истог дана од 22,20 часова, окривљеном је постављен бранилац по службеној дужности адвокат Данијел Живић из ... и то решењем ВЈТ у Зрењанину А 7/24 од 21.02. 2024. године у складу са одредбом члана 74. тачка 2. и 3) ЗКП. Такође, приликом доношења решења о задржавању окривљеног, у складу са одредбом члана 87. Закона о полицији, окривљеном су саопштена његова права, па између осталог под тачком 3. право на браниоца по свом избору који може присуствовати његовом саслушању, као и под тачком 4. да уколико не изабере браниоца исти ће бити одређен по службеној дужности. Након тога наведени бранилац по службеној дужности – адвокат Данијел Живић је заступао окривљеног Палфи Давида до правноснажног окончања кривичног поступка.

Самим тим, неосновани су наводи браниоца окривљеног да је повређено право на одбрану окривљеног из члана 74. ЗКП, јер је окривљени имао браниоца по службеној дужности током трајања целог кривичног поступка, односно имао је одбрану од доношења решења о задржавању као и током првостепеног поступка, као и поступка по жалби, а такође су неосновани наводи да је повређена одредба члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП, да окривљени приликом обављене радње претресања стана није имао браниоца, јер је исти упозорен и изричито се изјаснио да не жели браниоца, због чега се у конкретном случају, по налажењу Врховног суда, не може радити о повреди закона из члана 74. ЗКП везано за обавезну одбрану окривљеног у кривичном поступку како то неосновано истиче бранилац окривљеног у поднетом захтеву.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати и то наредби о претресању стана која није испунила формалне услове да би се сматрала образложеном судском одлуком што последично и сам претрес чини незаконитим. По наводима одбране ради се о унапред припремљеном формулару који нема нужне и довољне разлоге за претресање, те се ради о незаконитом доказу у смислу одредбе члана 16. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произлази да је судија за претходни поступак Вишег суда у Зрењанину донео наредбу о претресању стана и других просторија Кппр 51/24 од 15.02.2024. године, на основу члана 152. став 1. и 2. ЗКП и члана 155. став 1., 2. и 3. ЗКП и члана 156. и 157. ЗКП, у Кикинди, ... улица број ..., где борави лице Паф Давид, као и да се претресање може извршити и у току ноћи између 22,00 часа и 06,00 часова ујутру наредног дана, а што је поверено радницима МУП РС ПУ Кикинда, у року од 8 дана од дана издавања наредбе, а иста је образложена наводима да се издаје ради проналаска окривљеног или трагова кривичног дела или предмета важних за кривични поступак и то кривично дело из члана 246. став 1. КЗ.

Одредбом члана 155. став 1. ЗКП, је прописано да на образложен захтев јавног тужиоца претресање наређује суд. Ставом 2. истог члана је прописано да наредба о претресању мора да садржи: 1) назив суда који је наредио претресање, 2) означавање предмета претресања, 3) разлог претресања, 4) назив органа који ће предузети претресање и 5) друге податке од значаја за претресање.

Имајући у виду цитирану одредбу ЗКП, Врховни суд налази да наредба о претресању стана и других просторија судије за претходни поступак Вишег суда у Зрењанину Кппр 51/24 од 15.02.2024. године, садржи све што је таксативно прописано одредбом члана 155. став 1. и 2. ЗКП, односно садржи наводе да се наредба издаје ради проналаска окривљеног или трагова кривичног дела или предмета важних за кривични поступак и то у вези кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, чиме је иста довољно образложена. Наредба представља облик судске одлуке, а доказна радња претресања подлеже оцени законитости, између осталог и по основу законитости судске одлуке по којој је изведена. Како је, у конкретном случају, наредба о претресању стана законита, то је, по правном основу њеног извођења и доказна радња претресања стана, такође законита.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да је првостепени суд у доказном поступку извео доказе на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, те да стога на штету окривљеног није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју бранилац окривљеног неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Јасмина Васовић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић